

(א) לעיל נה, (ב) ומוספתא
(ג) פ"ד, (ד) ס"א הויאלן וכן ג'
(ה) וינאמז נה מילע דב"ר
(ו) ס"א דבני מעיים, (ז) נ"א
(ח) תולתא, (ט) לעיל קכב,
(י) ס"א טווב, (יא) וניי מ"א
חולין ג. סד"ה המניח וע"י
ס"א טווב ג. ס"א חמאנא
(יב) וינעבד, (יג) ר"ש מ"חז"ל
(יד) דבעדק רטן וסיס שם
הדיס ויזלן קבדו שעל
מספין חמאנא ויזלן מעשול
נכשיל שלא יעכבו לרדן,
(טו) ויזל מסיס חמור דש"ה,
(טז) ע"י ס"א ורש"י, (יז) וניי
מוספתא לעיל קט. ד"ה רחמין
ותוס' חולין ט. ע"י אלף
זר,

היני בעו מיניה מזה
אמר לחו הכי אמר ר
מרוכ בשבת מאי מ
בבלייתא ר' ירמיה ה
א"ל הכי מאי א"ל א
אמר רב פפא ^זהנכות
אדעתא דלכנופי ^זא
הא דרב שישא בריה ד
הוה כי אתא רב דימי
רבי לשדה והיו שני
כתיפו אמר לפניו יד
של רבי מאיר בוז לא
אמר ליה דקדק רבי
לא יהושע בן זירוז ה
בוז לא חייב ר' עקיב
כי אתא רב שמואל
במי מערה ובמי טב
אבל עשרה בני אד
ומביאין אותן בידן
אין יורדין ^זלקורדימא
מחזירין את השבר
הוא כדרכו ואם נת
מה מי טבריא חמין אן

במא. וכן נמי היוצא וצורוירן לו בסדניו מעות חייב חטאת. אבל הרטנין שהם הציצים יוצאין בסודר לא כל אדם. והנכון להיות כרוך בצוארו, או נימה כרוכה לו באצבעו, כהורקוס בן י' אליעזר. ואע"ג ש"פ שאין נימה כרוכה לו על אצבעו. עולא איקלע לבי אסי בר חני, בעא [נ"א: בעון] מניה מהולעשות ר' אלעזר אסור. כך קבלנו מרבותינו שיש בידם קבלה כי מרוב זה כשיתעשר אדם טליתו וקפל ב'.

(א) [אולי צ"ל אלמא דאסורה מדרבנן ואפשר דרבינו מפרש כזו לא חייב ר"מ חטאת בניחותא דחטאת לא היה מחייב רק הוי אוסר מדרבנן וצ"ע בזה].

חבית פרק שנים ועשרים שבת

קמז.

הַרְמִינִי. רַמְיָן כְּמוֹ הַרְמִינִי
(הַעֲרֹךְ פ"ה הַרְמִינִי): מִהוּ לְעֵשׂוֹת
מִרְבּוֹ. נִרְאֶה לְרִצֵּי דַלְעִינֵי אִסְרוֹר הוֹאֵלָה
אִיִּירִי כְּמוֹ טֵלִית שֶׁל ד' כִּנְפוֹ וְלוֹקָה שֶׁנִּי
יָדִיד רֹחֵם טֵלִית שֶׁל ד' יִמְיֵנו וְעוֹתָן
עַל כֶּתֶף הַשְּׂמָלִית וְאִינוֹ פּוֹשְׁטוֹ עַל
כֶּתֶף אֲלָף מִקּוֹפֵל וּמוֹנֵה עַל כֶּתֶף
וְהִיטוֹ דִּקְאָמֶר מֵאִי מִרְבּוֹ כִּיִּי צִבְלִיתָא
שְׁקוֹרִין פְּרוֹנְלָדֶרֶה דְּכֶסֶהוּל מוֹנֵה
כְּמוֹ שְׂפִירֶשֶׁת יֵשׁ צוֹ כִּסִּים מִרְבּוֹסִים
וְכֹל כִּסָּא וְכִסָּא נִרְאֶה כְּמִין מִרְבּוֹ
וּמִיִּצְעֵא לֵיה אִי אִיכָא אִסְרוֹר הוֹאֵלָה
צֶדֶק כִּיּוֹן שְׂאִינֶה דֶרֶךְ מַלְבוֹשׁ וְהִיטוֹ
דְּקָאמֶר כֹּל אֲדַעְתָּא לִכְנוּפִי אִסְרוֹר
דֵּהִיטוֹ כְּמוֹ שְׂפִירֶשֶׁת שְׂנִי יָדִיד הִימֵן
מִקּוֹצֵסִים וּמוֹנִים עַל כֶּתֶף הַשְּׂמָלִית
שִׁיבּוֹל לִיכָּן מִמֶּרֶה וְכֹל יָבִיד עֵלִיו
טֵלִיתִי אֲדַעְתָּא דִּלְהַמְנָאוֹת שְׂפִיר דְּמִי
וְהִיטוֹ כְּשֶׁאִין יָדִיד טֵלִית מִקּוֹצֵסִין אֲלָף
זֶד אֲחַד מוֹנֵחֶה עַל כֶּתֶף אֲלָף זֹאֲרוֹ
וְכֹד הָאֲחֶר נּוֹפֵל עַל שְׂכֻמוֹ עַד הַזְרֹעַ
וְאִין צוֹ שׁוֹס וְכִיסוּיָה וְהִיטוֹ שֶׁלֶשׁ רִצֵּי
טֵלִית דְּכֶסֶםוֹן שֶׁלֶשׁ אֲחֻזִּי כְּמוֹ
שְׂפִירֶשֶׁת כְּעִין לְהַתְנַאוֹת וְהִיטוֹ מִרְבּוֹ
מַלְבוֹשׁ וְכֵן פִּירֶשׁ צִבְרוֹן כֶּתֶף מִרְבּוֹ
אִסְרוֹר לְעֹשׂוֹת מִרְבּוֹ צִבְתָּה פִּירֶשׁ
כְּשִׁיעֻעוֹן אֲדָם טֵלִית וְיִקְפִּיל שְׂנִי
קְזֹאֲטוֹי כְּעִין דֶּרֶךְ קִיפּוֹל וְיִנְחֵנָה עַל
שְׂכֻמוֹ הַשְּׂמָלִית וְיִחוּזֹר וְיִקְפֵּל שֶׁאֵר
הַטֵּלִית שֶׁצֶדֶד הִימֵן וְיִנְחֵנָה כִּכְתָּפוֹ
רַק מֵה שְׂפִירֶשׁ שְׁקוֹרִין מִרְבּוֹ מֵה
שְׂטֵלִית מוֹשְׁפֶלֶת מֵהֵנָה וּמֵהֵנָה וְחֻלְלָה
כְּגַד הַשְּׂדֶרֶה דִּנְרָא כְּמִין מִרְבּוֹ אִינוֹ
נִרְאֶה לְרִצֵּי דֹא"כ מֵאִי דְּקָאמֶר צִתָּה
הִי מֵאִי מִרְבּוֹ כִּיִּי צִבְלִיתָא אֲלָף
אִינוֹ עֲשִׂי כְּעִין כִּסָּא. מ"ד:

יָתִיב קָמִיָּה דִּר' זִירָא
וְהָכִי מֵאִי א"ל אִסּוּר
הָאִי כִּלְלָא בִּידֶךָ כֹּל
כֹּל דְּלִהֲתַנְאוּת שְׂרִי כִי
נִי אִידִי מִתְנַאֵה בִּסְדִּינוּ
אִמְר פֻּעַם אַחַת יִצֵּא
דִּי טְלִיתוּ מוֹנַחֲזִין עַל
שַׁע בֶּן זִירוּ בֶן חֲמִין

אָפֿ מִי מַעֲרָה חֲמִין. (ד') שְׁוֹמוֹמָה
צִאֹרֶׁ לְדִי חֲמִין טַבְרִיָּא שְׂרִי
לְכַתְחִילָה כְּדֹאמֵר בְּפֶרֶק כִּירָה (ד' מ.
וּשְׁס) וְהִנְחִינוּ לֶבֶן חֲמִין טַבְרִיָּא וּבְפֶרֶק
שְׁמוֹנָה שְׁלָלִים (ד' קט. וּשְׁס: ט'):
דִּיעֲבֹד ^ח אִין. אֲמִי מַעֲרָה טִקְאִי וּלְאֵל
תִּנָּה בְּמַתְנִי חֲמִין טַבְרִיָּא
אַלֵּא לְמִידֵּק אָפֿ מִי מַעֲרָה חֲמִין ט':
דִּתְנִיל

אמר עד כאן שלשל רבי מליתו כי אתא רבין אמר
אלא יהושע בן כפוסאי היה חתנו של ר' עקיבא אמר
חטאת אמר לו דקדק ר"ע עד כאן שלשל רבי מליתו
גר רב יהודה אמר נשאל איתמר: **מתני'** הרוחץ
א ונסתפגן אפילו בעשר אלונטיות לא יביאם בידו
מסתפגין באלונטיות אחת פניהם וידהם ורגליהם
בין וממשמשין^ט אבל לא מתעמלין ולא מתגררין
וואין עושין אפיקטיוזין ואין מעצבין את הקטן ואין
שנפרקה ידו ורגלו לא ישרפם בצונן אבל^י הרוחץ
א נתרפא: **גמ'** קתני מי מערה דומיא דמי שבריא
מי מערה חמין^י הרוחץ דיעבר אין לכתחילה לא מכלל
דלהשתמף

[ע"ב] אמר טעמא: ואין מחזירין את השבר. עזם שנסבר. כל רפואה מפרק שלו: לא יערפס. לשון ציצים טרופות בקערה (חולין דף מד.) :
גמ'

חמיו של ר"מ, ב"ו לא חייב ר"מ חטאת. כלומר זה המעשה דומה לרטונין שיוצאין בסודרין בסע
על כתיפיהו, ור' מאיר לא היה מחייב בזה חטאת (נ"א) לא אסורא מדרבנן. א"ל ר' יודקא ר"מ
מנתי הרווחן במי מערה כו'. אוקימנא למתניתין הרווחן בחמין יעזבו אבל לכתחלה לרווחן ב
מי אפילו כל גופו מותר כר"ש. דתניא לא ישתטף אדם בין בחמין בין בצונן דברי ר"מ. ור"ש

עין משפט
נר מצוה

מא ב מיי פֿײַט שס הלי
 יט קמג שס טור ש״ע
 א״ח סימן שא סעיף כט:
 מב ג שס סעיף לב לג:
 מג ד מיי שס טור ש״ע
 שס סעיף לד:
 מד ה שס סעיף לא:
 מה ו מיי פכ״ב שס הלכה
 כ טור ש״ע א״ח סימן
 שס סעיף א:

פרונצי"ש. קפלים.
גרטי"ר. לגרד.
אישטרייל"א קרצפת,
מגדרת.
אלוויש"ר
[אישלוישייד"א]. שמוטה.

אפיקטויזין. להקיא, שמה
משקים ומקיא, ולא לרפואה
אלא להריק את מעיו שיכול
לאכול ולשחות היום הרבה,
ואע"ג דלא גזור בה משום
שחיקת סממנין, דהא לאו
לרפואה היא, אסור משום
דמתקן בברא (לעיל קכג.).

א. בלי מים או מוקט.
טעגל. ב. רצים. ט.
האלס. מלשון ריטאט.
מחיל. ד. שוה בקיורן בל.
האלס. ד. שוה קר. משי.
טעגל. ה. נתקס. האלס.
אני. ו. ראין בן קמטס.
ד. צד האחד לעד ודורנו.
טעגל. ז. מערב.
שבת. ח. קרע. שכן הדי.
ורכס להחם חמין מערש.
ונתחם ארוחם במער.
טעגל. ט. האחד.
חומן. טעגל. י. ווא.
קאמער. יא. טעגל. יב.
מערסל. יג. ונתנסה בינא שאל.
תשן לעינו. קאקס.
אבל בני טבריה אלמס.
לכתחילה שאל. יד. געל.
טעגל. טעגל. יו. ווא.
רמי טבריה טעגל. יז.
רמי טבריה געל. יח.
מער מנסה הדי אכל.
וויששן שאל. יט.
ומשי. כ. לכתחילה.
טעגל. טעגל. כא. ווא.

עוֹשֶׂהוּ כִּמְיוֹן קֶרֶן פֶּלֶא
 וְיִצְחָק עָלֶיהָ כִּתְפוֹ הַשְּׂמָלִית,
 וְיִחְזוּ וְיִקְרַעוּ אֶת־הָאֵלִילִית
 הַמְשׁוּלָּשׁ בְּיָדֵי הַיָּמִין
 וְיִצְחָק בְּחִפְזוֹ כִּמְיוֹן
 נִצָּצוֹת טִלְתּוֹ מִקְפֹּלֶת
 מִתְּנֶה וּמִתְּנֶה וּמוֹפְשֶׁלֶת
 חֲתוּלֵי חֵלֶץ כְּנֶגֶד הַשְּׂדֵה
 וְנֹרָא מִיָּן מִרְבֵּ. וְעֵינָיו
 זֶה הִוא שְׁרֵי קִישׁ [כִּמְיוֹן]
 בְּבִלְיָתוֹ הַיָּדוּשׁ וְשִׁרְשָׁיו בִּי
 כִּרְכִּיט. וְקוֹרֵין וְיִצְחָק
 וְכִסְסוֹ מִמֶּלֶךְ. וְיִשָּׁא
 וְלֹחַ פִּירוֹשׁ זֶה, אֲבָל חֻבָּה
 עֲלֶיהָ לֹמֵל בְּלִשְׁוֹן רִבּוּתוֹ
 וְיִמְנֵן שִׁכְלִיתוֹ [כִּמְיוֹן]
 שִׁקְלֹתָ מִמֶּנּוּ. [דְּכֹרֵר פֶּפֶא
 שֶׁהָאֵל תִּבְרָאָה עֲבָרְתָּ דְּאִמֵּר
 לְלֵאל [דְּמִלְתָּא] כִּי
 לִנְפוּס אֵלֵי לִלְהַתְנֵם
 שֶׁרֵד מִי, דְּכֹרֵר שִׁשָּׁא
 בְּרִיה דְּרַב אִידִי שְׁהִיה
 מִתְּנָא סְדִינֵין. כִּי אִתָּא
 דְּרַב יְצִי, אֵלֵי אֵלֵי אִתָּא
 יִצָּא בְּרִי שְׁהִיה וְהִיוּ בִי
 שֶׁרֵד לִתְלוֹת מִנְחָן וְלֵי
 חֲתִיפֵי וְשִׁשָּׁא מִתְּלִית כִּרְכִּיב
 וּמוֹפְשֶׁלֶת לֵי לִתְלוֹתוֹ. וְיִצְחָק
 מִיָּן יִתְשַׁע בִּי וְזִכְרוֹ בִּי

גין מקובצין ולא משולשלין
עד כאן שילשל רבי טליתו.
מין אסור. ולהשתטף בחמין
תיר, ר' יהודה אומר בחמין